

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: H. Kindberg
 Härad: INGELSTAD Adress: Skillinge
 Socken: SKILLINGE O. Hoby Berättat av: _____
 Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör	
Sädd	1.
Tydn.	1
Kindelsmässo - ville.	2
Märkesdagar	2
Påskan.	2
Skåra gässahalsen	3
Byns gården synes	3
Majsmång.	3
Märken o Märkesdagar	3
Jul. - bak mat osv.	3
Slå katten å tunnan.	4
Majvisa.	5
Jullekar	5
Nyårsafkon förbud	6
Brånadan	6
Knut - hälsa fullnåpen	6
Förbud	6
Goavätta	6
Hyllon får mjölk	6

Märken	6.
"Sjunga för ägg midsomarafton."	7.
Pingstafton.	7.
Valborgsmässoafton	7.
Maj i taket.	7.
Gille efter ägg sjungningen	7.
Långedans förekom ej midsommar.	7.
Diverse folkbruk & lekar	8.
Klok gubbe.	8.
Pengabloss.	11.
	11.

Gamla märken märkesdagar och festbruk.

Hilda Kundberg, Skillinge

171

Arterna skulle ses i april, men inte om Patrick, då
 blif de pådröda (gick ej sönder) de skulle ses i Vågen eller
 i Fiskarna. i Vågen blif de viktiga, i Fiskarna gick de bra
 ita. Linet skulle ses om Erick eller Rebecka. Då skulle
 kvingan gå för mannen då han skulle så då skulle hon
 ha ren lase (hintyg) rent förklä, så där int bö farmed mög
 (ogräs) i hören. Horned skulle ses när kyssebärstren blommar.
 Fattde där mynig rimfryst ~~ingen~~^{ette} fastan så blid en bra
 kornskörd. Bonerna skulle sättas Bida. Vår Rauer bra
 skulle den skuta en Kråga den 1 Maj när Erik gaf rippa
 så ga Olaf kaga. Bygde skadens (skaten) hägt så blid de
 en vät sammars bygger han lägt så bö edd en tor som
 mar. Hova fröna (grodena) foru vallber så bö edd en
 kål sommar, så länge får de tia ether. Faste gång en hörde
 den kora så skulle en lägga si och välla så fick en int
 ont i ryggen. Läg en ~~ett~~orken gå den förste gången om året.
 byk en så tanggän. flö den dämmet så byk en lett gän
 flö den mot kyrkan, så dog en nära släkting under året.
 När en så stenskidan (sacksärben) fäste gång så skulle
 en ha vanta på annars fick en sonna vistna hanner.
 När en så svatan fäste gång, så skulle en blise ette na,
 så hadde en lätt for och nysta opp oryt garn. Viroan
 (vippa) skall ha hal kott i hel Tor. När soinen bora boss i
 gafved om vintren, så väntar det bäst vår. Tjöd hoagen med
 kvätt sattu nosen i vänd, så blid vane (eldsvåde) från de hätt
 tid som han vände sig mot. När skadden kviddras med i
 tren, så väntar en snackesam framman. När tocken står på
 fäst dörren vännar si ing for så väntar en githsbäare (dä vae
 då två dörrar i höjd) likaså då katten satt for barännen
 och tor (trötta) sig. När tranorna flya högt så väntas
 grant vår. När haumägerna (fiskmäsen) så väntas det bäst
 vår. Kommer göken och gal om marren ingan de va
 oppsiddna, så därar han pian. Kommer han opp på dan så
 kan hon frågan kora länge hon ska vanta ingan hon
 juter (gifter) sig, han gal så många gånger som det dräjer
 år. När de skulle skana (fälla träd) till gagnsvirke så

(B. 22)

skulle det fallas i nå, ² för det skulle inte bö orstocket. Gryn och
 mel (mjöl), som en skulle gynna, skulle matas i nå, för det
 skulle inte oras. Fären skulle klippas i Punges nå och sticket
 der skulle inte gå mal i toed, ny det skulle fort vysa opp igen
 Januari den 25 vad sant Pål vad solskyn den dan så
 tänge att en kunne satasadla en häst och rida en mil, så
 byked grann gräa. Februari kallas Bliel den goa gringon,
 då kalfva våra kor, då öna våra får, då gjorra våra gäss
 Mars är tornänad. Då kommer Tor med sitt fagra skägg
 tocker små barnen ud unge vägg. April Tor fejerskäng, han
 fejer dom bodde ud och ing. Maj Horsa bura han ^{kyddelämn-gille} badd
 hedd sne och bhsa. Nu går vi tillbaka till februari. Kynelmörse
 måna skulle mannana gå och dricka öl De fick en tunna
 öl af prästen och penga till en kanna brännvin, så
 hemta de edd till ed ställe i byen där de skulle ha gilled, så
 finge dringarna en fjäring ^(öl) af mannana så hade de gille sönner
 därpå också bjöd de pigerna så hade de dans. ^{Marken} Den 3 Februari
 var det sann Bliel, då skulle en inte spinga, för då bhsa tagen
 af, det var bra om det bhsa den dan, då skulle en lägga en
 kalmtys på en sten, flö han bort så skulle han flya, elst
 skulle den tas ing och gymmas för då kom den te å behövas.
 Den 22 vad Tor me den hede stenen, sien tor ed hiamed
 unge som auar. Den 24 med Mathias med gäsaeget, då
 barja gässen och gjorra (värpa) I Bliel ska en int sialappa
 udan blielom för då bär där, "min gusströ" gammalt ordstaf
 så men lapper de åred. Den fosta torstan i Tor skulle en lägga
 sig i dasjus den kvällen, för der skulle bö tala i lommen (lammen,
 Tor den 40 martyre (den 3 Mars) hadde en inged gott och förvänta
 Frös ed froenatten (den 24 mars) så frös edd 5 och 20 nötter i ra.
 Den 3 toisdagen i Tor så vad med attansinaden ing och ljusaste
 gen ud. Toined sier: "Fö mi i bliel och hal Tor, så ska jag röda
 all din jor. Färed sier: "Fö mi i Tor och hal fare, sien skall
 jag selt ta mi till vare." Koen sier: "Fö mi i Tor och halva Maj
 sien för ja mi udan dej. ^{Påskan} Påskan Fäst ed blämåna, Viddetista.
 Då skulle det vara stenkazu (stättar af kornmjöl) till midda.
 Askensdag då skulle all aska bäras ud. Skärtorsdag då skulle
 de ha 9 stans käl till midda, då skulle där sättas stäl i säbonka.
 na på laudet (loftet) så inte tröllen droe ar me dom. Ontögen skulle
 en kom ~~avell~~ ihu och ta ing (de buka ligga under taket på bjälka
 horn,

ty de behöfde häsarna då de röt till Blåholle. Skärsta så ingen skadde
hamma, de hadd häsarna ted må va där non hymna så hadde han ingen.
gamp (skärt) Påskajordastördag, skulle äggen fågas Påskadas marer bugte
snickra och hoggskarvana eda edd egg me skalen på, för värtstojn
skulle bida lätt, så skulle en ad och lufva öfver ringenes vann ingen
soten sto opp så bö en lätt gån liaså skulle en se haved (hafvet) så ble
en klarsynt (inte sömnig) Påskadasmarer skulle där inte mögga i stället
undan möjed skulle ligga inge för hule dan. En skulle eda tilia midda
så en kunne få fort inge höstet. På slutet i april när gässna hade ligged
en 8 da ungefär samma nådmer, så gick gringarna till varandra och
följdes åt ifrån didd ena stället till det andra, och skae gäsäggen
(hölde en egg mot soten så kunde en se om där ble gästing ied då ble
det mörkt) vad då klart så tos edd mäte nästa ställe på sista stället
baktis kaga af egg en så ble där tid gille. ^{Springa för egg} Den förste Maj Vallber.
Vallberattan den siste april. gingo drängarna och sjöng för egg, så
fick pian egg en och gick ut och gaf dem, så blef hon bjuden till gillet
söndan efter till gillet, drängarna sjöng den vanliga majvisen, för
längre tid tillbaka gick de och sjöng Lankansattan, de sjönga då
Den blomstertid nu kommer. Gjäpågarna gick för dem själve
i en flock och sjöng en visa som börjar. Stackars den yngling:
^{Byns gårdens ryms} Den 1 maj gick byns männa och drack mäl i benen då skulle
de legga opp hesthauva gären (Byns gemensamma betesmark där
byns nummerhästar gick) så hadd de gille de laod te benevinn.
^{Skärhem och märkesdagar} Län Hans afton skulle der binjas om löstookan och Ponererna, så
to en ^{en} snålsidda i trån, så inte kraften flö äur dem (kräftan)
Då skulle där plöckas blommor till röjeln. Röttika, Hynsababer. Pen
fana, Lejibla. De som kunde komma åstad, skulle till sjön körfva dem.
(bada) ^{Majstäng} Midsommars afton var det de gick ärsång. Midsommarsafton
kläddes majstängen, den kläddes med grönt, och öfverhängdes med
kransar, med ungefär, en alns mellanrum. kronan bands af Poner
och grönt och andra stora blommor, i denna hängdes utblästa ägg-
skal, man trädde 4 äggskal på ett band, och sedan trädde bägge än
darna af bandet igenom ett äggskal, så en ögla bildades. 4 sådana
ögler som hängdes i majstängen. Men majstänger brukas inte
mycket på landet. I Limbushamn restes majstäng på flera ställen
likaså restes där två ärsportar, en på Fiskargatan och en på Nö
gtan ^{Skärhem och märkesdagar} Den 1 juli, hämanad kom, Magaritta med sina reussorner
Blef det regn den dagen, så pissade Magaritta i nydderna, så ble
gen ingen härna. Gick ryttemänaden in mid regn, så ble det

regning hela månaden ¹⁷¹ den gick ut med regn också. Regna det
Isäfvare dan, så ble det regn i 7 veckor. Bartolomeus den 27 augusti
då skulle de skära maluten af, och slata de gamle värana. I Oktober
och halfta november var brydegillenas tid. Sen skulle spinnerockarna
in så en kunde ^{de} bläsa spänna tid för krynghelmässe. Vid den tiden
skulle en ha kardigitti. ^{de} Sen i december skulle där göras i ord-
ning till jul slaktas, bryggas både öl och dricka så bakes
där baktes. ^{de} kagebrö både sött och säsött de sicketa själva där hem-
ma, de kunde inte städsakta på möllan där. Där baktes en saet som
kallas Gistringabrö, där sattes lite surdeg till. Lomliga bakte, versta
brö, det sattes i deg i vert. och så baktes florsikt men det var inte
på alla möller som de kunde florsakta heller. Till jul skulle där
bagas mycket brö, tjenaerna skulle då ha ^{julamat} julamat, drungen
fick edd brö på en 14 eller 15 mark, och så edd lommalar, Pias
brö va lid mindre men va kvingar ronger (gifmild) af sig, så fick
hon en florsiktad kaga, en ost, och ett lommabag. Ögarpägen och
vrytepägen, fick lid mindre, drungen fick ett halft stopp brenvin också
till julamaden, som han skulle ha och bjuda, då där kom någon
till honom, Ryteren (dragonen) han skulle ha ett lommalar och
ett stort brö. Julamaden fick di yuladas merer. Då där baktes
till jul, så skulle en ha bruasoppa till kväll. En smatade då af
det nya kagebröd i öl och lite dricka, det sattes in i ugnen i en
lukrock, där det stod till kväll, då rades där lid gräddde i. ^{Doppa i gyltan} Dan för
julattan köptes det många sulid (köttet) den dan kallas doppa-
ridan, då skulle det vara mysljebrö till, midda, bröd doppas i
spad som sulid va kokt i. ^{julbröd} Julafton dakos bardet kl 4 på efter-
middan, så sattes det stora kydfadde in, på det var där ett lomma-
lar ett halt svinako, en rottepylsa, en ^{På bordet var} gäsasjaten ost och en smär-
kopp, på en tre mark, den var i en hög topp och utspringlad.
Ryteren va osse bjuden julattan, så gick han på ett ställe nyårs-
afton och ett trettona-afton, han hade ju flera i rysthåled. Vrytepägen
va osse bjuden. Töskemannen och hans kvinga va osse böna jul-
afton. Då där kom nån, så hälsa de Gudsfr i stuan. En go jul,
go hälsa, goa förtjenster, lycka och välsignelser, och allt de som
kärnt e." Den store järnjusastagen med tre ljus i stad på bordet
julafton. På gas sin tabick på bardet lag en gäsafod och och
en gäsaringe som de gick och tag emellanåt till rypparna. Den
förste måltiden var det soppa, den andre måltiden var det
sylta, stösfisk (Lutfisk och gröd. Två ätstopp stod på bordet.

när torbaggen snurrar och myggen dansa, så väntar en vackert vär
men hördes väggagnarran, så ble det böst. För omkring 10 år sen
slog man katten ur tunnan, faste lams sövna, på Gistöfs Ham-
mar. Katten släpptes i tunnan, kvällen förut, och botten isattes
Tunnan hängdes upp på en påle. Drängarna hade vita skärter
utanpå, och höga hattar, och hade var sin häst och reda på.
De höllde nu i en halfsirkel ett stycke framför tunnan och rida
fram en efter en annan, och stog te tunnan. Den som så slo
botten af tunnan ble så kattakung, så hade man dans och
gille. Kattakungen skulle så välja drottning och dansa förste
dans med henne. Och så fortsattes dansen till 2 tider på
natten.

Majrins

Gjapåganas vise När de gick och sjöng för egg.

Stadkar den yngling, som nu skall uppväxa, i denna mö-
dosamma och förfärliga tid, ty falsket och sock, förföra vill
mig, och snarorna de lägga, sig fördolda på min stig.

Gott för den yngling som slipper ett tjäna, som får vara
hemma hos sin hvalda far och mor. Men jag är en bland
dem, som får arbeta mig fram, Gud låte mig med äran få bara-
mitt namn.

Folket de hafva mig, så mycket på sin tunga, det var vist bättre
de talte var för sig. Jag säger ej för dem, ty jag har fått min
del, min lott har blifvit ringa, det får jag kunnas vid.

Brödet det ligger så vidt ikring värden, men Herren ger mig
mig styrka, att samla det ihop. Och när jag hunnet fram intill
den sista strand. Gud låte mig, få vila, med ro, uti ditt namn.

Här sändas några gamle minnen, som mormor berättar för
mig, och jag skriver, hon är fylld 80 år, så hon har sjelf varit med
om de flesta, hon har ett gott minne, och berättar gärna om sådant
så vill gärna stå till tjänst om det skulle vara något, vi kan undervisa.
Härmed sänder vi en gammal almenacha 90 år. N:o 6 Kvarby. det
är kankända känt förut. Folkmedicin och kloka skriver vi
nästa gång

och. A. di Kindberg

N:o 6 Kvarby. Skillinge.

Kyddad stod på bordet både julattan och julada. Näd helt
 brö som skulle ligga på bordet hela julen, har jag aldrig hört i dessa
 orterna efter vad det skulle brukas till. Då sjöng drängarna. Julattan
 och julada ha vi så gott vi vilja ha, men annandag jul, gömmer
 man sitt sul, så siter hon till på pågarna, ud med er och maggen
 står inte här och kagen. Ingen skulle gå objuden ^{derifrån} om julen
 då gick de bort med julen (trefnaden och glädjen). När de hade skått
 den förste måltiden, så börja julalekarna. Ika Blackan, Ika farmors
 göga ud. Beja rispesyl. Blesa Bol bag. Ly sko till kongen, eller
 klappa gisting. Beja gyttan. Tacka för den gamle melgröden.
 Hälsa på de kongliga och sjeda fläsk. Ungdomen hade äfven sina
 tillställningar ^{och dans} under julen, när det var rent och vackert så sprang de
 löngedans, liksom då de hade lugille. denna tillgick så att spelmannen
 sprang först. sen drängarna med var sin pizza, de sprang så till nästa
 stället och in och dansa. Och så till nästa ställe om der inte var för långt
 annars tillbaka igen. Nyårsafton hade man baret gröd till den siste
 måltiden, annars samma mat som yulaften, om julen draks aldrig aton
 öl, därför stod ölstoppen på bordet ^{skulle} att jemt på bordet. Om julen skulle
 man inte si mus eller oteda, då ^{en si} Ingas, annars ble der så skatt
 (fäth) af ohysa. Trettonnatten skulle de ha tregrens ljus på bordet
 då buka di gå utklädda. Den efter trettonnatten var det bränadan,
 då skulle det vara utblötad stekt sitt till middag, under julen äts ej sill.
 den där var det drängarnas fridag, då skulle de gå till varandra
 och se om de hade mer på deras flasker, då skulle de tåmmas.
 Gästabån (kalasen) var mest mellan nyår och trettonde dagen.
 Sjögensda jul kommer Knud och kör julen ud. Den förste full-
 månen på det nya året hälsades nyårskög, man gick ut på gården
 då sa en. Välkommen nyårskong, välkommen Herre, välkommen
 öl och vin, välkommen ull och lin. välkommen fläskabäst. välkom-
 men gott horn till häst. Om julen skulle der inte matas på någon
 kvorn (malkvorn) då ble färre årda. Vi glömde, goavätta skulle ha
 gröd under bordet julaften. Hittuna skulle ha lid mjlk (mjölk) också jul-
 attan, så en inte skulle ble hilleblest. Om sommaren när solen gick
 rö öpp, vänta den stäm, när hon gick klar nu, ble det vackert väder.
 Vandra solen eller gick nu i säck, så ble det regn. När det råk af grafer
 na (lofmsarna) så väntas regn. stod dalaqygg (dag) om mornarna
 så blef det varmt. När det var inhöstadt, det siste lasset kördes in
 om porten, så sprang ett fruntimmer och stängde porten så fort
 som möjligt. så där kunde ble bra med gimmerborn. Om efter
^{hällen}

Angående brefvet vi fick från Ljzfrid. Svensson
angående hur länge det är sedan gick och sjöng
för ägg midsommarsafton, det var på 1860-talet i
Gistof, Nöbbelöf och Kvarnby och sockarna derom-
kring. På somliga ställen gick de Rungstafton, i Tiby
Östra Kvarnstad och Komstad med flera platser der-
omkring. Sen började de Vallberafton det var 1866
förste gång jag hörde de sjöng Vallberafton
Drängarna och Gjäpågarna gick samma kväll, men
var för sig i sitt lag. Drängarna var ju de som var
en 20 år och däröver, och kunde föruttt alla arbeten som
förekom, under vintern skulle han stå på logan och
tröska jämte tröskemannen, han kom kl. 2 på ottan,
kl. 4 gick de in och åt ottemätt som var satt tillreds om
kvällen till dem, kl. 6 äts darr (frukost) Gjäpågarna
eller syskepågarna, som de också kallades, de skulle ju
gå och se (gödska och fodra), passa kreaturen, om
sommaren skulle han följa hästarna med häck de
stada (osor), så skulle mannen på stället själv köra
de eller osse tröskemannen som mest gick där.

När majstäng såg jag ej på landet, men där sattes
maj i taket (man satte grenar i taket, mest almsgrenar
längs åt taket med en alms mellanrum. Drängarna hade
gille med spel och dans, när de sjöng för ägg. Gjäp-
ågarna de sålde mest deras ägg och delh förtjänsten.

Länge dans förekom inte Midsommer, det var bara
då de hade yulalek. Några särskitta skyldigheter
hade de inte mot varandra, utan var och en tog den
slika han bäst tyckte om de sprang och hölde var
andra i händer och in och dansa, och så dansa de
första dans då de kom tillbaka igen. Till midsommars
skulle hela gåren vara smidda och kallad, alla stolar
gastar, portar och dörrar brunröktade. Invändigt

i baghusen. och stersed (köket), skulle de osse vara nykallad
i stuan kalka merendels moran sel så väggarna inte skulle
bö dragda, så ströddes vit sand på golvet och målas
med hjärt. Om yulen var det som det varit söndag var
dag. Yulaften skulle hönsen äta är ett säll, de skulle
inte äta på marken, då skulle de ha så de blif rickigt
mätta, så samlas sparvarna också till och blif mätta
Väggarna i stugan skulle kalkas till jul också, den stora
kakelugnen smordes och blankas. Vid middagstid
yulaften brejdes, bänkdräkt på syndre bänk, långbänken
kallad, där var alltid 2 eller tre par fönster på den syndra
sidan om det var gärsida eller ej, på den norra sidan var
bara ett par fönster, på stolarna las stolagynne, a gedyna
för baren. För den stora himlasängen hängdes ett fint
vitt sängomhäng kring hela sängen opp vid en 5 kvartabutt.
två puddestoppa på sängen, vackert pudewärfärgott med
pudestycke i en sort melbonverk som var köpt, framför sidan
hängdes lakan, halflakan, med spits för sidan, i stället
för täcke las en ny vacker dyna, som låg ofvan på kanten
på lakaned. Snart senkte (täcke) på kakelugnsbänken,
och en puddestoppa duk på räckarna, en duk öfver delakbän-
an, en duk på mannes skäp som hängde öfver baren
där han förvara sina papper och brännvinsflaskan
alla dukarna hade knutna trå. Dansa kring kärvar
har jag inte sett eller hört.

Jullekarna
Ska Blackan Då las merendels en lång hötjuga på två stolar
så 4 trätallriklar, två på var stolen vid var sida, så skulle
personer sitta huggs åt hötjugan med benen om kors, så
hade de en stor, grof och lång käpp som han håll i både
båda händer, så skulle han stöta i golvet 24 gånger en.
gång vid var sida, det var de 24 sömnen som smiddes
Söm till var ska sen skulle skorna städs under, först
framskorna, då skulle den stå ner trätallrikerna i golvet
med käppen, det var inte så lätt att hålla balansen, och flytta
käppen öfver och stöta i golvet. Blåsa Bol bag Där
fästes ett par repögler i belfken, där skulle den hugga

med benen i, så skulle den gå på armarna baklänges och försöka
bläsa ut ljuset, det stod på golvet, på hemligt afstånd, det var gån-
ska svårt, så det lyckas inte alltid, för då drog ryörörerna fötterna
tillbaka. Slå ut formors ya Då smeds en präsafett mycket smalt
tallgås på ryggen sen bands för ögonen på någon, och så
hållas den rundt på golvet gångr, sen gäldes det att försöka
slåcka ljuset genom att slå ut det med en sabeltt eller
något annat mjukt föremål. Slappa Gisting eller sy ska
till kungen Där satt två karar på golvet, så skulle de i tur
och ordning slå benen i vädrat, jemte med hufvudet vars
en gång, så hade de vars en stövel i handen, de skulle
slå varandra i ändan med skäftet, så skulle det gå fort.
Preja rispresyl Då ställer där sig två stycken öfver en
kåpp, med ryggar i samman, så ställs ett ljus på en stol
eller bänk framför, den främste är skornakaren, den andre
frågar, "Har du mina skor färdiga", han svarar då nej.
"När får jag dem då", han svarar på lördag, så frågar han
igen, "När de då inte är färdiga", svarar han, "då prejar jag
yät ud på di", så försöker den som står baklänges att stöta
ut ljuset med kåppen, den främste skall ju försöka skydda
ljuset, de håller båda med begge händer i kåppen.
Preja gyttan då satt där två på golvet mitt emot varan-
dra, de skulle ha fötterna bundna, händerna bundna på ryggen
så skulle de med benen försöka potta varandra omkall, fallde de
baklänges kunde de ju nästan inte sätta sig igen. Slå på fläsk
då hängdes där en nyckel på bjälken, så stod där 2 karar, den
trede skulle försöka hålla sig på deras armar och försöka spar-
ka, i nyckeln ner med foten. Tacka för den gamle malgräden
Där var en som satt sig på en stol med förbundna ögon, räckte
ut handen, så skulle den gissa vem som slog i handen, gissa
den rätt så skulle den sitta i stället. Hälsa på de kungliga
då skulle där vara en kar och ett fruntimmer inne de andra
gick ut, de satte på vars en stol, så hade de ett tacke som de
lagt samman, så låg det mellan stolarna så de satt på vars en
enue af tacket, så kom en in, hälsa först på kungen så på
drottningen, så så de var god och sitt, den skulle sitta mellan

den, så reste sig den ena, så föll både täcket och den på golvet
så gick den bort och satte sig, så skulle den en annan gå in:

Fria för Merri. Då gick ena hälften ut, det skulle helst vara
fruntimmer som skulle vara inne, så blef de öfverens om vem de
skulle ha var och en, den som då kom in, så han jag friar, så
booka han sig för den han tyckte, var det fel så sa, den spark
så fick han gå ut igen, var det händelvis rätt, så sa den var
så god, gå och sitt, så skulle nästa gå in och försöka sin lycka.
Krypa till månen då sattes ett ljus på golvet, så var det en
som skulle ha för ögonen bandet, så skulle han hålla ett halmt
strå mellan båda händerna, så skulle den försöka krypa till
ljuset, och bränna strået af. Yulbocken tretton-attan då brukade
de gå utklädda, i stället för nu om tiden. Kararna klädde den
i skinnpråls med tord utför, höga hattar och annars så gott de
kunde, fruntimren i skinnkloka (tygl af skinn de använde)
med tord utför. När klädde sig till yulbock, då gick han
under ett lakan, så hade han en plöjel också under lakanet
på den ena ändan vippa de en svart strumpa som skulle för
ställa hufvad, i den andre ändan fästis några långhasnströ
som skulle vara rumpa, så kunde den gå bort och ställa sig
med hufvadit öfver bordet och nicka, karin syntes inte om det
var han hade lakanet omkring sig derunder hantla han plöjelen
mor säger den som inte sett den förut blef nästan rädd.

Abdermannen det är så gammalt som sin byn var hel ^{de} gärdarne
låg i byn, det var det tings de hade äldermansgille, då de samlas
och bestämde byns angägenheter, när han då stog ^{äldermans} med sin staf
så var det bestämt, skrifa kunde de inte utan hon skap märke
i sin staf, det var min mors farar som berättat det för henne
när mor var barn, hon hade själv varit med då byn var hel.

Mor är mycket rodd att tala om sånt gammalt för oss. Hon säger
så ofta, vi skulle varit med och sett hur de gamla var klädda då hon
var barn, vid bröllop och begrafningar och andra högtidliga till-
fällen. Hon har lika gått minne. Det är så svårt att uttrycka sig
att skriva det, så det får ni ursäkta.

Hilda Kindberg

Kvarnby & Skillinge

1800 Kl. : Hoby om

Änna några ord om de kloka som vi glömd
de förra gången vi skref. I Hoby socken fanns
en smed som var klok, om någon hade stulet någon
ting och man gick till smeden, så kunde han smida ut ögat
på den skyldige (den blef blind på det nya ögat. Han smiddes
derpå i tre torsdagar. Min mor berättade att en kvinna blifvet
af med ett silfversmycke, hon trodde sig då veta den skyldige
Hon gick då till smeden, för att han skulle smida ut ögat
på den. Hon hade sjelf en flicka som var tre år, och denna
hade på något sätt förstört smycket. Då den förste torse-
dagen ~~var den tredje~~ ^{var den tredje} ~~han~~ ^{han} ~~fick~~ ^{fick} ~~smiden~~ ^{smiden} ~~smida~~ ^{smida} ~~ut~~ ^{ut} ~~öget~~ ^{öget}. Då
förstod kvinnan att flickan förstört det, och ingen annan
taget det. Hon gick då till smeden, och bad honom om
han ville låta bli att smida, men det kunde hon inte då
han börjat, han måste smida alla tre torsdagarna, och så
då ~~smiden~~ ^{smiden} ~~smida~~ ^{smida} ~~ut~~ ^{ut} ~~öget~~ ^{öget} och detta väckte stor sorg
då smiden sjelf var skuld till det. En tid efteråt hittade man
smycket, men flickan förblef blind all sin tid på nya ögat
Det låter ju mycket otroligt, men mor säger att hennes
mor då hon var barn, var där angrykt. Tal om smeden
och hon säger hon talat om både vad han hette och var
han bodde, men hon har glömt det. Förr, i tiden talade
man mycket om Pengabloss. När min far var ung, gick han
och plöjde med två oxar, när han kom till ett vist ställe, stan-
nade oxarna och han kunde inte få dem till att gå, så att
han till slut måste spärra ifrån. Dagen efter då han plöjt
några fåror sjönk den ene stuten (oxen) ned i jorden ända
öfver till bakken. Så tog han en spade och skulle se vad det var
i jorden, då fanns då ett stort hål liksom efter en kittel. Sen
när min far var gift, skulle han en dag gå till Gimbis-
hamn. Han hade då bässa och skutväreska med sig, han
buckade gå mycket på jakt. När han kom förbi ~~Antevik~~
han gick om sjön, (de bodde i gården, nuvarande Haimar-
lund.) var där en källarsträse vid lägen där en hop häro

sitt. Han hade hört att skatter ofta komna upp på så sätt. Han
 tänkte då, han skulle stappa skatväsken full, och skulle se vad
 där blif af den. Han tog då opp sitt och tittade på den, så tänkte
 han för sig sjelf, du måtte väl se att det är sitt, lönge han titta
 på den, vemjeligare såg den ut. Han kalla på handen, men den var.
 han luktade eller såg på den. När han kom till Finbiskhamn emta
 lade han det, de sade då att han bara skulle burit sitt litet
 från källan, så hade den nog blifvit förvandlad till det den
 var, så han ett par timmars tid därefter gick hem, syntes de
 ingenting alls af sittet. När jag var tretton år köpte min far Fin
 biskhamn södra kvarn, den nu varande fast senare ombyggt. J.
 denna gård bodde en gammal undantagskvinna, hon hade
 en son hemma hos sig, han hette Per Wåhansson. Han och
 och en son hette Karl. Helgason hade sett pengabloss i garvar Ströms trädgård. De beställde
 då en slagruta, och snart funno de stället, där slagrutan slog,
 De skulle ^{då} gräva där, var natt så att ingen störde dem, de
 fingo ej tala tillsammans. Så hade de grävt i flera nätter,
 näst den sista natten hörde de buller, men de låtsad som ingen
 ting. Den sista kvällen togo de schaketter med sig att binda
 för munnen, för att ej bli förgiftade af dunster. De hade också
 ett spjut eller en sorts stång, med denna kunde de känna att
 där lag en stor flat sten, när de skulle försöka lyfta up den, så
 tog där ett sådant dunder så de trodde hela planket ramla de var
 ju räddt nere. Karl Helgason föll baklänges blif blek som ett lik
 så Per Wåhansson trodde han dog, när han då sattit och hem
 tat sig lite, så sa han, går du må Per elljist går jag sjelf, så var
 det förstört, dagen efter då de skulle se efter och de tog bort den flata stenen
 så var der också alldeles tomt som där stått någonting, som blifvit flyttat.
 det var år 1856 eller 57 mor säger där var mycket tal om det då. Lika
 ledes säger hon att på Östbergs, det hör väl nu till Skanshill, då
 drengen gick och plockade eller drif var det väl rättar. När han
 fick ardet upp sått där en grepe på det af en guldkanna.
 men var den stått viste han ja inte, det var bara ett par år förut
 Mor säger det här skall vara riktigt som hon sjelf hört.
 Hennes far hade sjelf varit med en gång och grävt de hade sitt
 pengabloss, de hade bara funnit en huk och några gamla
 mynt i den, värda 20 kr.

Något om Månaderna som blif
glömt Februari är kvinnornas
månad, då de skola regera. År
det vackert väder den 1 Februari, är
dit kvinnan eller kvinnorna som
bor på väl snäll och mild. År det
deremot dåligt väder och storm
så är den arg och träter och skölber,
och så fortsättes vidare på dagarna
och nummeren Mars deremot är
mannens månad, sådana som dage-
na äro, så danas äro mannan på
dit nummeret. Tre dagar före
och tre dagar efter Midssommar är
det solkorsdansafsolståndsdagarna,
dessa dagarna skall man inte henga
tvätt till torkas eller eljest lufta något,
för dessa dagar kan det, om det är al-
drig så vackert väder, komma några
droppar regn, och där dessa fälla
brände de hål. 171

När man fasten

14.
om någon vänta det förar
jils. Klar näsan väntas näs
vis fremmad.

Härmed skickar jag ett par
gamla visor, som vi funnit bland
bland några gamla böcker de
ser inte mycket af, men kan hända
det kan roa herrarna att se igenom
dem de äro rätt gamla.

Vänligen

Hilda Kindberg
Skillinge.